

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně **A. M.**, zastoupené JUDr. Zuzanou Tomášovou, advokátkou AK se sídlem Ondřejovice č. 5, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o plný invalidní důchod, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 9. 2003, č. j. 17 Ca 76/2002 – 44,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Zástupkyni žalobkyně JUDr. Zuzaně Tomášové, advokátce se sídlem AK Ondřejovice č. 5, okres Jeseník, **s e u r č u j e** odměna ve výši 2000 Kč, náhrada hotových výdajů 150 Kč, celkem 2150 Kč, které jí budou proplaceny do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 28. 5. 2002 číslo X. byla zamítnuta žádost žalobkyně o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 a § 40 odst. 1 písm. f) zákona č. 155/1995 Sb. Podle odůvodnění rozhodnutí žalobkyně byla Okresní správou sociálního zabezpečení v Jeseníku ze dne 8. 4. 2002 uznána plně invalidní podle ust. § 39 odst. 1 písm. a) zák. č. 155/1995 Sb. od 19. 2. 2002. Žalobkyně je pojištěnec ve věku nad 28 roků a doba pojištění potřebná pro nárok na plný nebo částečný invalidní důchod u ní činí 5 roků, přičemž tato potřebná doba pojištění se zjišťuje z období posledních 10 roků počítaných

zpět před vznikem plné nebo částečné invalidity. V rozhodném období před vznikem invalidity, t. j. od 9. 5. 1992 do 8. 5. 2002 žalobkyně získala pouze 329 dní pojištění. Nárok na požadovanou dávku důchodového pojištění jí proto nevznikl.

Proti rozhodnutí žalované podala žalobkyně žalobu, o které rozhodl Krajský soud v Ostravě (dále krajský soud) rozsudkem ze dne 1. 9. 2003, č. j. 17 Ca 76/2002 – 44 tak, že ji zamítl s odůvodněním, že žalobkyně byla uznána Okresní správou sociálního zabezpečení v Jeseníku dne 8. 4. 2002 plně invalidní, a z této skutečnosti je nutno v tomto řízení vycházet, i když posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, se sídlem v Ostravě ze dne 13. 12. 2002 a jeho doplnění ze dne 18. 4. 2003 nebyla uznána plně ani částečně invalidní, protože však v rozhodné době 10 let počítaných zpětně od vzniku plné invalidity nezískala 5 roků pojištění, nevznikl jí nárok na plný invalidní důchod.

Proti rozsudku krajského soudu podala včas kasační stížnost žalobkyně z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Nesprávné posouzení právní otázky krajským soudem spatřuje v tom, že soud dospěl k závěru, že nesplnila podmínky pro přiznání plného invalidního důchodu. Je nepochybně prokázané, že rozhodnutím Okresní správy sociálního zabezpečení v Jeseníku ze dne 8. 4. 2002 byla žalobkyně uznána plně invalidní ve smyslu § 39 odst. 1 písm. a) zák. č. 155/1995 Sb., když důvodem plné invalidity byl dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož vlivem poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %. Žalobkyně trvá na svém tvrzení, že její nepříznivý zdravotní stav odpovídá plné invaliditě, a proto se neztotožňuje s odborným posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, se sídlem v O. ze dne 13. 12. 2002. Posudek této komise považuje za účelový a nepřezkoumatelný. Není zřejmé z jakého důvodu je posudková komise jiného názoru než závěr posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Jeseníku, který k 8. 4. 2002 zhodnotil zdravotní stav žalobkyně jako dlouhodobě nepříznivý. Posudkový lékař této okresní správy znal dobře zdravotní stav žalobkyně a měl o ní více informací. Dospěl k závěru, že žalobkyně je plně invalidní od 19. 2. 2002. Tím se stalo, že žalobkyně rozvázala pracovní poměr s tehdejší zaměstnavatelem a ten jí v současné době za žádných okolností již nechce zaměstnat. Pokud by rozhodnutí ze dne 8. 4. 2002 nesměřovalo k určení, že žalobkyně je plně invalidní, nebyla by rozvázala pracovní poměr a následně se nedostala do tíživé a neřešitelné sociální situace. Podle názoru žalobkyně měl soud v řízení ve zvýšené míře provést dokazování a odstranit rozpory mezi závěry Okresní správy sociálního zabezpečení v Jeseníku v posudku ze dne 8. 4. 2002 a závěry posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 13. 12. 2002. V tomto směru považuje rozhodnutí krajského soudu za předčasně vydané a nepřezkoumatelné. Přičemž tato skutečnost měla za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. V kasační stížnosti se domáhala zrušení rozsudku krajského soudu a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaná se k podané kasační stížnosti nevyjádřila.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu a z důvodů uplatněných v kasační stížnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.), když vady řízení ve smyslu § 109 odst. 3 s. ř. s. nebyly shledány.

Žalobkyně krajskému soudu především vytýká, že neodstranil rozpory mezi posudkem Okresní správy sociálního zabezpečení v Jeseníku ze dne 8. 4. 2002 a mezi posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 13. 12. 2002 a 18. 4. 2003. Z toho důvodu má za to, že je naplněn v jejím případě kasační důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. a) a písm. d) s. ř. s.

Podle ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.

Podle ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Tvrzené důvody kasační stížnosti žalobkyně však nebyly prokázány. Předmětem přezkumné činnosti soudu v daném případě je rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 28. 5. 2002 číslo 485 924 420 zamítající žádost žalobkyně o plný invalidní důchod pro nesplnění potřebné doby pojištění, nikoliv proto, že by žalobkyně nebyla plně invalidní. Žalovaná v citovaném rozhodnutí vycházela z posouzení Okresní správy sociálního zabezpečení v Jeseníku ze dne 8. 4. 2002, podle něhož se žalobkyně stala plně invalidní podle ust. § 39 odst. 1 písm. a) zák. č. 155/1995 Sb. od 19. 2. 2002. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala žalobu, v níž především namítala, že její zdravotní stav jí nedovoloval vykonávat zaměstnání. Krajský soud proto i na návrh zástupce žalované vyžádal posouzení zdravotního stavu a schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně se zaměřením se na to, zda žalobkyně nebyla plně, případně částečně invalidní již od dřívější doby, t. j. již od roku 1985 až do současné doby. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě posudek vypracovala dne 13. 12. 2002 a dne 18. 4. 2003 se závěrem, že při uznání plné invalidity v roce 2002 Okresní správou sociálního zabezpečení v Jeseníku došlo k posudkovému omylu, psychiatrická diagnóza nebyla správně vyhodnocena a žalobkyně nebyla částečně ani plně invalidní od roku 1985. Krajský soud z podaného posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, se sídlem v Ostravě ve svém rozhodnutí sice vycházel, avšak byl si vědom toho, že přezkoumává rozhodnutí žalované o zamítnutí žádosti žalobkyně o plný invalidní důchod, nikoliv pro nedostatek plné invalidity, ale pro nedostatek potřebné doby pojištění pro vznik nároku na plný invalidní důchod, a proto jeho závěr zcela jasně vyjádřený v napadeném rozsudku je ten, že vychází ze skutečnosti, že posudkem Okresní správy sociálního zabezpečení v Jeseníku ze dne 8. 4. 2002 byla žalobkyně uznána plně invalidní. Žalobu žalobkyně krajský soud nezamítal z toho důvodu, že by nebylo prokázáno, že žalobkyně byla plně invalidní, ale proto, že žalobkyně nesplnila potřebnou dobu pojištění pro vznik nároku na plný invalidní důchod. Důvody kasační stížnosti se tedy s důvody rozhodnutí krajského soudu zcela míjejí. Pokud krajský soud v napadeném rozsudku uzavřel, že je nutno vycházet ze skutečnosti, že na základě posudku posudkového lékaře byla žalobkyni přiznána plná invalidita, že však žalobkyně nesplňuje potřebnou dobu pojištění pro vznik nároku na plný invalidní důchod, pak důvody kasační stížnosti spočívající v tom, že krajský soud neodstranil rozpory mezi posudkem Okresní správy sociálního zabezpečení v Jeseníku a posudkem Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě, neobstojí. Rovněž námitky žalobkyně, že rozsudek krajského soudu je nepřezkoumatelný, neobstojí, neboť rozsudek je zcela řádně a podrobně odůvodněn se

závěry zcela jasně vyjádřenými. Protože žalobkyně jiné důvody kasační stížnosti neuplatnila, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu, než její kasační stížnost podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítnout.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, protože žalobkyně se svojí kasační stížností neměla úspěch a žalované, která ve věci úspěch měla, brání přiznání náhrady nákladů řízení ust. § 60 odst. 2 za použití § 120 s. ř. s., neboť náhrada nákladů nemůže být přiznána správnímu orgánu ve věcech důchodového pojištění.

Žalobkyni byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupkyně – advokátka. Podle § 35 odst. 7 s. ř. s. odměna za zastupování a hotové výdaje platí v tomto případě stát. Zástupkyně žalobkyně přísluší odměna za zastupování za dva úkony á 1000 Kč (§ 9 odst. 3, § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb.) a 2 krát režijní paušál 75 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky 177/1996 Sb.), tedy celkem 2150 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. 1. 2005

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu